

Sygn. akt V GC 679/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

przeciwko: (...) Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę kwoty 19.946,05 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19 946,05 zł (dziewiętnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści sześć złotych pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.02.2014 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 415,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2 417,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa w B. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W. domagając się zasądzenia kwoty 19.946,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.08.2013r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła w dniu 30.09.2011r. z A. M. jako wykonawcą umowę na prace remontowo- budowlane dwóch budynków mieszkalnych, którą następnie rozszerzyła aneksem z dnia 27.04.2012r. o kolejny budynek. Tytułem zabezpieczenia roszczeń powódki wynikających z usunięcia wad lub usterek wykonawca przedłożył gwarancję ubezpieczeniową z dnia 04.10.2011r. wystawioną przez stronę pozwaną. W dniach 5.11.2012r. i 5.12.2012r. powódka odebrała od wykonawcy prace wykonane na 2 z 3 budynków. W dniu 26.04.2013r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze ogłosił upadłość wykonawcy, zaś w dniu 29.05.2013r. zezwolił syndykowi na odstąpienie od umowy zawartej z powódką, co ten uczynił w dniu 04.06.2013r. W dniu 20.06.2013r. dokonano inwentaryzacji prac oraz sporządzono protokół usterek, jednak syndyk odmówił ich usunięcia. Pismem z dnia 05.08.2013r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, jednak ta odmówiła. Wezwanie powódka ponowiła w dniu 26.09.2013r. dołączając dodatkowo kosztorysowe obliczenie wartości usunięcia usterek wynoszące 37.000zł, jednak pozwana odmówiła ponownie. Podstawę prawną odpowiedzialności

pozwaną stanowią postanowienia §1 gwarancji ubezpieczeniowej w zw. z art. 805§1 i nast. kc. Nie zachodzą również żadne okoliczności wyłączające odpowiedzialność pozwaną enumeratywnie wymienione w §6 i 7 gwarancji. Powódka wypełniła wszystkie przesłanki wynikające z gwarancji, gdyż dokonała zgłoszenia roszczenia w okresie obowiązywania gwarancji, dołączając wszystkie wymagane przez jej treść dokumenty. Kosztorysowa wartość wad i usterek wykonawcy przewyższa kwotę zabezpieczenia, stąd wartość przedmiotu sporu ograniczona jest do górnego limitu odpowiedzialności pozwaną.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że udzielona przez nią gwarancja nie była typową gwarancją ubezpieczeniową lecz gwarancją warunkową, która precyzowała zarówno warunku zwalniającego pozwaną z obowiązku zapłaty jak i warunki formalne konieczne do wypełnienia po to aby świadczenie gwarancyjne zostało spełnione zawarte w §2, §3 ust.1-3 i §5, oraz §6 gwarancji. Podniosła, że tylko roszczenie pieniężne było zabezpieczone przedmiotową gwarancją, zaś powódka nie wykazała że dochodziła od wykonawcy świadczenia pieniężnego, tj. iż żądała zapłaty konkretnej kwoty z tytułu zobowiązania wynikającego z usunięcia wad i usterek. Dopiero wezwanie wykonawcy do zapłaty określonej kwoty mogło skutkować powstaniem pod stronie pozwaną zobowiązania do zapłaty z gwarancji. Powódka nie dokonała również zgłoszenia roszczenia w trybie przewidzianym w art. 236 i nast. prawa upadłościowego i naprawczego. Dopiero bowiem z chwilą zgłoszenia wierzytelności do masy możliwe jest wykazanie przez powódkę istnienia roszczenia. W konsekwencji powódka nie spełniła warunku przewidzianego w §3 gwarancji w postaci doręczenia kopii dokumentów uzasadniających roszczenie. Gwarant w oparciu o te dokumenty ma prawo ocenić zasadność roszczenia Beneficjenta przy uwzględnieniu celu gwarancji ubezpieczeniowej i podnieść zarzut nadużycia gwarancji a w przypadku wypłaty świadczenia dochodzić jego zwrotu na podstawie art.410§2 kc. Skoro powódka wywodzi swoje roszczenie z faktu odstąpienia od umowy to powinna korzystać z gwarancji właściwego wykonania kontraktu, nie zaś z gwarancji usunięcia wad i usterek. W wyniku odstąpienia od umowy strony nie są już obustronnie wobec siebie zobowiązane do świadczeń przewidzianych w umowie. Skoro zaś przestała istnieć chroniona umowa, to brak jest podstaw do istnienia roszczeń z gwarancji ubezpieczeniowej, która zabezpieczała tą umowę. Zgodnie z §3 ust.3 gwarancji ubezpieczeniowej do wezwania należało dołączyć aktualny odpis z KRS lub dokument rejestrowy lub założycielski Beneficjenta oraz poświadczoną za zgodność kopię karty wzorów podpisów osób wymienionych w ust.2, zaś powódka takiej karty nie dołączyła. Powódka nie dokonała więc kompletnego złożenia wezwania do zapłaty z gwarancji, co skutkowało utratą ważności gwarancji i wygaśnięciem zobowiązania Gwaranta – zgodnie z §7d teże gwarancji. Procedura dochodzenia roszczeń z gwarancji nie przewiduje trybu uzupełnienia wezwania z gwarancji o dalsze elementy, które z pierwotnym wezwaniem nie zostały przez Beneficjenta spełnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.09.2011r. strona powodowa zawarła z A. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) jako wykonawcą umowę nr (...) na wykonanie robót remontowo-budowlanych w dwóch budynkach należących do powódki.

W §9 ust. 2 umowy wykonawca udzielił 60 miesięcznej gwarancji i rękojmi na wbudowane materiały oraz 48 miesięcznej na wykonane roboty – poczynając od podpisania końcowego protokołu odbioru robót.

Wykonawca w §9 ust. 3 umowy zobowiązał się również do usunięcia wad i usterek stwierdzonych w okresie gwarancji lub rękojmi na koszt własny w terminie ustalonym przez strony, zaś w §10 umowy do złożenia zabezpieczenia należytego wykonania umowy w wysokości 6% wartości umowy w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej na pokrycie roszczeń m.in. z tytułu gwarancji jakości.

Umowa została następnie aneksem z dnia 27.04.2012r. rozszerzona o wykonanie prac w kolejnym budynku powódki.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - umowa nr (...) z dnia 30.09.2011r. – k. 22-26 akt,

- aneks do umowy z dnia 27.04.2012r. – k. 28-32 akt

W dniu 04.10.2011r. strona pozwana wystawiła Gwarancję ubezpieczeniową usunięcia wad lub usterek nr (...), w której zobowiązała się nieodwołalnie i bez stawiania warunków, poza przewidzianymi w dokumencie gwarancji, do wypłaty na rzecz powódki jako Beneficjenta gwarancji kwoty 19.946,05 zł.

Zgodnie z §2 Gwarancji zabezpieczała ona roszczenia Beneficjenta w stosunku do Przedsiębiorstwa (...) powstałe z tytułu niezapłacenia przez wykonawcę należności powstałych w okresie obowiązywania gwarancji w związku z niewłaściwym usunięciem wad lub usterek, naruszającym postanowienia otrzymanej gwarancji jakości lub rękojmi za wady wynikające z umowy nr (...) na wykonanie robót remontowo-budowlanych.

Na podstawie w/w gwarancji strona pozwana zobowiązała zapłacić na rzecz Beneficjenta kwoty roszczenia w terminie 14 (czternastu) dni od dnia otrzymania oryginału pisemnego wezwania do zapłaty wraz z kopią dokumentów uzasadniających roszczenie (§3 ust. 1 gwarancji).

Wezwanie do zapłaty, o którym mowa w ust. 1, pod rygorem nieważności, musiało być złożone w formie pisemnej i podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w imieniu Beneficjenta w zakresie jego praw i zobowiązań majątkowych (§3 ust. 2 gwarancji).

Do wezwania należało załączyć aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub dokument rejestrowy bądź założycielski Beneficjenta oraz poświadczoną za zgodność kopię karty wzorów podpisów osób wymienionych w ust. 2 (§3 ust. 3 gwarancji).

Gwarancja miała obowiązywać w okresie od 20.12.2012r. do 19.12.2017r. i tylko wezwanie otrzymane przez pozwaną w tym terminie miało powodować obowiązek zapłaty z gwarancji (...)(§6 gwarancji).

Zgodnie z §7 lit. d) gwarancji traciła ona ważność, a zobowiązanie strony pozwanej wygasło również w przypadku nie złożenia kompletnego wezwania do zapłaty w okresie ważności gwarancji stosownie do wymogów określonych w §3.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - gwarancja ubezpieczeniowa nr (...) – k. 27

akt ,

W dniach 05.11.2012r. oraz 05.12.2012r. strony umowy nr (...) sporządziły protokoły odbioru końcowego dwóch z trzech budynków będących przedmiotem umowy.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - protokoły odbiorów z dnia 05.11.2012r. i 05.12.2012r. –

k.33-34 akt

Postanowieniem z dnia 26.04.2013r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze ogłosił upadłość likwidacyjną wykonawcy A. M..

W dniu 29.05.2013r. Sędzia Komisarz zezwolił syndykowi masy upadłości na odstąpienie od umowy nr (...) zawartej z powódką, co syndyk uczynił pismem z dnia 04.06.2013r.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - postanowienie z dnia 26.04.2013r. –k. 35 akt

- postanowienie z dnia 29.05.2013r. –k. 36 akt,

- pismo syndyka z dnia 04.06.2014r. – k. 37 akt

W dniu 20.06.2013r. przedstawiciele powódki oraz Syndyka Masy Upadłości PW (...) A. M. sporządzili protokół inwentaryzacji wykonanych prac oraz protokół stwierdzonych usterek a następnie wezwali Syndyka do ich usunięcia w terminie od 20.08.2013r.

Syndyk odmówił usunięcia w/w usterek z uwagi na fakt, iż zaprzestał on zatrudniania robotników budowlanych.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - protokół inwentaryzacji z dnia 20.06.2013r. –k. 40 akt,

- pismo powódki z dnia 17.07.2013r. – k. 42 akt

- pisma Syndyka z dnia 16.07.2013r.i 25.07.2013r. –k. 41,43

akt

Pismem z dnia 05.08.2013r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 19.946,05 zł z tytułu udzielonej gwarancji ubezpieczeniowej z uwagi na nie usunięcie przez Wykonawcę wad i usterek powstałych przy realizacji umowy nr (...) z dnia 30.09.2011 roku opisanych w protokole z dnia 20 czerwca 2013 roku.

Do wezwania dołączyła:

- Kopię protokołu odbioru końcowego z dnia 05.11.2012 roku.
- Kopię protokołu odbioru końcowego z dnia 05.12.2012 roku. ,
- Kopię pisma Syndyka z dnia 04.06.2013 roku.
- Kopię postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.04.2013 roku.
- Kopię postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.05.2013 roku.
- Kopię pisma Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 12.06.2013 roku.
- Kopię upoważnienia z dnia 19.06.2013 roku.
- Kopię protokołu z inwentaryzacji budynków z dnia 20.06.2013 roku.
- Kopię pisma Syndyka z dnia 16.07.2013 roku.
- Kopię pisma Spółdzielni Mieszkaniowej w B. z dnia 17.07.2013 roku wzywającego

wykonawcę do usunięcia usterek.

- Kopię pisma Syndyka z dnia 25.07.2013 roku.
- Kopię Gwarancji ubezpieczeniowej usunięcia wad i usterek nr (...).
- Aktualny odpis z KRS.
- Poświadczoną za zgodność kopię karty wzorów podpisów.

Pismem z dnia 21.08.2013r. strona pozwana odmówiła wypłaty żądanej kwoty powołując się na: brak wykazania przez powódkę istnienia wymagalnego roszczenia pieniężnego wobec wykonawcy z uwagi na niezłączenie wezwania do zapłaty skierowanego do wykonawcy, brak zgłoszenia roszczenia do masy upadłości, brak wykazania, iż powstały wady lub usterek naruszające otrzymaną gwarancję lub rękojmię.

Po otrzymaniu decyzji odmownej powódka zleciła uprawnionemu rzeczoznawcy wycenę prac koniecznych do wykonania w celu usunięcia usterek stwierdzonych w protokole inwentaryzacji z dnia 20.06.2013r.

dowód: - pismo powódki z dnia 05.08.2013r. – k. 44 akt ,

- pismo pozwanej z dnia 21.08.2013r. – k. 45 akt,

- zeznania Prezesa Zarządu powódki A. K. – k.

105v-106v akt

Powódka po raz kolejny, pismem z dnia 26.09.2013r., wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 19.946,05 zł uzupełniając ponowne zgłoszenie o kosztorys wykonania naprawy usterek opiewający na kwotę 37.088,69 zł.

Do w/w wezwania powódka załączyła:

- Kopię protokołu odbioru końcowego z dnia 05.11.2012 roku.
- Kopię protokołu odbioru końcowego z dnia 05.12.2012 roku.
- Kopię pisma Syndyka z dnia 04.06.2013 roku.
- Kopię postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.04.2013 roku.
- Kopię postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.05.2013 roku.
- Kopię pisma Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 12.06.2013 roku.
- Kopię upoważnienia z dnia 19.06.2013 roku.
- Kopię protokołu z inwentaryzacji budynków z dnia 20.06.2013 roku.
- Kopię pisma Syndyka z dnia 16.07.2013 roku.
- Kopię pisma Spółdzielni Mieszkaniowej w B. z dnia 17.07.2013 roku wzywającego
- Wykonawcę do usunięcia usterek.
- Kopię pisma Syndyka z dnia 25.07.2013 roku.
- Kosztorys prac budowlanych wg Inwentaryzacji

- Aktualny odpis z KRS.
- Poświadczoną za zgodność kopię karty wzorów podpisów

W dniu 05.11.2013r. strona pozwana ponownie odmówiła wypłaty żądanej kwoty powołując się na argumenty podniesione w poprzednim jej piśmie a nadto na: konieczność skorzystania z gwarancji właściwego wykonania kontraktu a nie gwarancji usunięcia wad i usterek z uwagi na odstąpienie od umowy przez wykonawcę, niezłączenie kopii karty wzorów podpisów osób upoważnionych do reprezentacji spółdzielni, brak możliwości uzupełnienia pierwotnego zgłoszenia o dalsze elementy z uwagi na wygaśnięcie gwarancji.

dowód: - pismo powódki z dnia 26.09.2013r. – k. 46 akt ,

- pismo pozwanej z dnia 05.11.2013r. – k. 60 akt,

- zeznania Prezesa Zarządu powódki A.

K. – k. 105v-106v akt

Pismem z dnia 04.02.2014r. pełnomocnik powódki wezwał PW (...) A. M. w upadłości likwidacyjnej do zapłaty kwoty 19.946,05 zł tytułem usunięcia usterek wykonanej elewacji budynków należących do powódki, stwierdzonych protokołem inwentaryzacji z dnia 20.06.2013r.

Kopia tego wezwania wraz z ponownym wezwaniem do zapłaty została w dniu 04.02.2014r. wysłana pozwanej.

dowody: - wezwania do zapłaty wraz z załącznikami i

potwierdzeniami nadania – k. 78-79, 83-97 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powódka wywodziła swe roszczenie ze stosunku gwarancji ubezpieczeniowej usunięcia wad lub usterek. W polskim piśmiennictwie oraz orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż źródłem stosunku prawnego gwarancji ubezpieczeniowej (podobnie jak gwarancji bankowej) jest umowa między gwarantem (stroną pozwaną) a beneficjentem (powódką) (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 16 kwietnia 1993 r., III CZP 16/93, OSNC 1993, nr 10, poz. 166, i z dnia 28 kwietnia 1995 r., III CZP 166/94, OSNC 1995, nr 10, poz. 135, oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1996 r., II CRN 38/96, OSNC 1996, nr 9, poz. 122).

Przepisy obowiązującego prawa nie regulują umowy gwarancji ubezpieczeniowej, jej udzielanie jest jednak przedmiotem działalności zakładów ubezpieczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1996 r., II CRN 38/96, OSNC 1996, nr 9, poz. 122), zaś art. 3 ust.3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151 ze zm.) zalicza ją do czynności ubezpieczeniowych.

Na podstawie umowy gwarancji ubezpieczeniowej gwarant zobowiązuje się zapłacić beneficjentowi świadczenie pieniężne w postaci sumy gwarancyjnej w przypadku wystąpienia wypadku gwarancyjnego. Zazwyczaj zawarcie umowy gwarancji następuje przez przyjęcie przez Beneficjenta oferty gwaranta zawierającej treść umowy gwarancji. Treść umowy gwarancji jest przy tym kształtowana wolą stron w ramach zasady swobody umów (art. 353¹ k.c.).

W przedmiotowej sprawie postanowienia zawarte w dokumencie gwarancji Nr (...) regulowały więc wzajemne prawa i obowiązki stron wynikające z tytułu zawartej umowy.

W ramach swobody umów strony mogą ukształtować umowę gwarancji ubezpieczeniowej jako umowę o charakterze kauzalnym bądź abstrakcyjnym. Użycie w dokumencie gwarancyjnym, zawierającym postanowienia umowy gwarancji

ubezpieczeniowej, sformułowań, że gwarancja ubezpieczeniowa jest płatna na pierwsze żądanie albo że jest bezwarunkowa, powoduje, iż umowie tej nadano cechy zobowiązania abstrakcyjnego. Taka cecha gwarancji ubezpieczeniowej powoduje, że żadna ze stron umowy gwarancji ubezpieczeniowej nie może podnosić zarzutów nieważności *causae* bądź jej odpadnięcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 r., I CSK 102/03, niepubl.).

W przedmiotowej sprawie strony w §3 umowy przewidziały warunki po spełnieniu których pozwana zobowiązana była do zapłaty sumy gwarancyjnej. W ocenie Sądu wprowadzenie do umowy gwarancji wskazanych warunków odbierało jej cechy abstrakcyjności, tym niemniej podkreślić należy, iż warunki te miały charakter wyłącznie formalny (przedłożenie dokumentów) i nie uprawniały pozwanej do merytorycznego badania istnienia i wysokości roszczenia powódki z tytułu usunięcia wad i usterek.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny budownictwa na okoliczność wysokości roszczenia powódki z tytułu usunięcia zaistniałych wad i usterek.

Do warunków formalnych, od których uzależniona została zapłata sumy gwarancyjnej zaliczono:

1. skierowanie do pozwanej oryginału pisemnego wezwania do zapłaty podpisanego przez osoby upoważnione do reprezentacji powódki,
2. dołączenie kopii dokumentów uzasadniających roszczenie (bez sprecyzowania ich rodzaju),
3. dołączenie aktualnego odpisu z KRS lub dokumentu rejestrowego bądź założycielskiego powódki,
4. dołączenie poświadczonej za zgodność kopii karty wzorów podpisów osób upoważnionych do reprezentacji powódki.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie wszystkie w/w warunki zostały spełnione, przy czym strona pozwana nie kwestionowała spełnienia przez powódkę warunków wymienionych w punkcie 1 i 3.

Odnośnie dołączenia kopii dokumentów uzasadniających roszczenie, to rację miała pozwana twierdząc, iż skoro przedmiotowa gwarancja zabezpieczała roszczenie Beneficjenta w stosunku do wykonawcy powstałe z tytułu niezapłacenia przez niego należności, to zakładała ona istnienie wymagalnego roszczenia pieniężnego powódki do wykonawcy. To z kolei uzależnione było od wezwania go do zapłaty kwoty na jaką to roszczenie opiewało. Brak ten został jednak w toku niniejszego postępowania uzupełniony, albowiem w dniu 04.02.2014r. wezwanie takie zostało do wykonawcy nadane a jego kopia przesłana pozwanej (por. dowody nadania k. 78 i 79 akt).

W myśl zaś art. 316§1 kpc sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

Sąd uznał również, iż pozwana nie wykazała podnoszonego przez siebie zarzutu dotyczącego nienadesłania przez powódkę poświadczonej za zgodność kopii karty wzorów podpisów osób upoważnionych do reprezentacji powódki (art. 6 kc).

Wskazać bowiem należy, iż dokument ten został wymieniony wśród załączników do obu wezwań do zapłaty skierowanych do pozwanej (z dnia 05.08.2013r. i 26.09.2013r.) a fakt jego dołączenia wynika również z wiarygodnych zeznań Prezesa Zarządu powódki A. K.. Ponadto pozwana w odmowie z dnia 21.08.2013r. nie wskazała aby takiego dokumentu w zgłoszeniu powódki brakowało.

W ocenie Sądu chybione przy tym były argumenty pozwanej dotyczące wyłączenia możliwości skorzystania z powódkę z gwarancji usunięcia wad i usterek z uwagi na odstąpienie przez syndyka od umowy o roboty remontowo budowane zawartej przez powódkę z A. M..

Od opisanych wyżej cech kauzalności i abstrakcyjności gwarancji ubezpieczeniowej należy bowiem odróżnić kwestię braku cechy akcesoryjności zobowiązania gwaranta. Zobowiązanie gwaranta z umowy gwarancji ubezpieczeniowej nie jest zobowiązaniem akcesoryjnym (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1999 r., II CKN 402/98, OSNC 2000, nr 1, poz. 16 oraz z dnia 14 stycznia 2004 r., I CSK 102/03); ma charakter zobowiązania samodzielnego, którego istnienie i zakres nie zależy od istnienia i zakresu innego zobowiązania, w szczególności zobowiązania dłużnika ze stosunku podstawowego (czyli wykonawcy umowy o roboty remontowo-budowlane). Istnienie i zakres samodzielnego zobowiązania gwaranta określa sama umowa gwarancji ubezpieczeniowej; gwarant płaci własny, a nie cudzy dług (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2006 r., III CSK 25/06, niepubl. oraz z dnia 14 stycznia 2004 r., I CSK 102/03). Konsekwencją braku cechy akcesoryjności zobowiązania gwaranta jest to, że gwarant nie może wobec powódki jako beneficjenta gwarancji podnosić zarzutów z innego stosunku prawnego, w szczególności zarzutów ani z umowy zlecenia gwarancji ubezpieczeniowej, ani też zarzutów ze stosunku podstawowego, w tym zarzutów, które przysługują dłużnikowi ze stosunku podstawowego wobec beneficjenta gwarancji - wierzyciela ze stosunku podstawowego. Wniosek taki wynika z charakteru więzi łączącej strony umowy gwarancji, tj. o charakterze obligacyjnym, z którego wynikają prawa podmiotowe o charakterze względnym (wierzytelności), skuteczne jedynie wobec drugiej strony stosunku obligacyjnego. Odmienna zasada, tj. dopuszczająca możliwość podnoszenia przez gwaranta zarzutów ze stosunku podstawowego, musiałaby wynikać albo z przepisu prawa, tak jak ma to miejsce w przypadku poręczyciela (por. art. 883 § 1 zdanie pierwsze k.c.), albo z woli stron umowy gwarancji ubezpieczeniowej (por. uzasadnienie Wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 233/09, OSNC 2010/11/146). Niesporne było przy tym, iż w umowie gwarancji ubezpieczeniowej rozpatrywanej w niniejszej sprawie strony takich postanowień nie wprowadziły.

Za chybiony uznać również należało zarzut związany z niezgłoszeniem przez powódkę wierzytelności z tytułu wad i usterek do masy upadłości.

Zgłoszenie wierzytelności sędziemu-komisarzowi w trybie art. 236 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego jest formą dochodzenia wierzytelności w toku postępowania upadłościowego, podobnie jak wytoczenie powództwa o zasądzenie w przypadku dłużnika, w stosunku do którego upadłości nie ogłoszono. Zgłoszenie wierzytelności nie kreuje więc nowej wierzytelności, ani nie ma wpływu na jej wymagalność a jedynie jest warunkiem koniecznym do uwzględnienia wierzytelności w planie podziału funduszu masy upadłości. Postanowienia przedmiotowej gwarancji nie uzależniały zaś odpowiedzialności pozwanej od dochodzenia roszczeń przez Beneficjenta w stosunku do wykonawcy, gdyż warunek taki stawałby pod znakiem zapytania sens ustanowienia takiej gwarancji.

Niezasadnie strona pozwana podnosiła również, iż na skutek pierwszego wezwania do zapłaty, które nie zawierało kompletu dokumentów jej zobowiązanie wygasło.

Taka interpretacja postanowień gwarancji jest bowiem sprzeczna z literalnym brzmieniem §7 lit.5 gwarancji. Zgodnie bowiem z jego treścią gwarancja traciła ważność, co w konsekwencji skutkowało wygaśnięciem zobowiązania strony pozwanej, w przypadku nie złożenia kompletnego wezwania do zapłaty **w okresie ważności gwarancji**. Niespornym było zaś, iż okres ten jeszcze nie upłynął. Z podnoszonego przez pozwaną faktu, iż treść gwarancji nie przewidywała procedury uzupełnienia braków zgłoszenia nie można jeszcze wyprowadzać wniosku, iż uzupełnienie brakujących dokumentów w okresie trwania gwarancji lecz po dniu otrzymania przez pozwaną pierwszego wezwania do zapłaty skutkowało wyłączeniem jej odpowiedzialności. Jeśli strona pozwana chciała aby niekompletne wezwanie do zapłaty skutkowało wygaśnięciem jej zobowiązania, to winna była taki zapis wprost do treści gwarancji wprowadzić.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd uznał roszczenie powódki za zasadne i orzekł jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach ustawowych od zasądanego roszczenia orzeczono na podstawie art. 481§1 i 2 kc w zw. z §3 ust. 1 gwarancji, który przewidywał 14 dniowy termin spełnienia świadczenia liczony od momentu otrzymania przez pozwaną wezwania do zapłaty wraz z kopią dokumentów uzasadniających roszczenie. Skoro więc powódka uzupełniła wymagane gwarancją dokumenty o wezwanie wykonawcy do zapłaty dopiero w toku niniejszego postępowania, to termin wymagalności roszczenia pozwanej zaczynał biec dopiero od momentu doręczenia jej tego dokumentu.

Powódka wykazała, że wskazane wezwanie nadała w dniu 6.02.2014r. (por. k. 80 akt), licząc 4 dni na dojdzie przesyłki pocztowej uznać więc należało, iż dokument ten pozwana otrzymała najpóźniej w dniu 10.02.2014r. Jej roszczenie stało się wymagalne po upływie 14 dni od tej daty a więc w dniu 25.02.2014r. i dopiero od tego dnia należne były powódce odsetki za opóźnienie w jego zapłacie.

W pozostałej części, tj. co do odsetek należnych przed dniem 25.02.2014r., powództwo należało więc oddalić (punkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. (punkt III wyroku).

Na koszty poniesione przez powódkę składała się opłata od pozwu w kwocie 998 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 2.400 zł ustalone na podstawie §6 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.)